

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.216/2024/4.

A felperesek:

I. rendű felperes: I. rendű felperes neve (címe)

II. rendű felperes: II. rendű alperes neve (címe)

A felperesek meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Vincze András ügyvéd (címe)

Az alperes:

alperes neve (székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Tóta Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ifj. dr. Tóta Áron ügyvéd, címe)

A per tárgya:

Vagyoni hozzájárulás

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Szolnoki Törvényszék 24.P.20.865/2023/14.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

Az alperes, 24.P.20.865/2023/15.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 300 000 (háromszázezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A tényállás

[1] Néhai (személy neve), a felperesek édesapja 1976 óta az alperes tagja volt. Befektetői részjegytőkéjének összege 341 750 forint volt.

[2] Az alperes 2007. május 23-án támogatási kérelmet nyújtott be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz állattartótelep korszerűsítése érdekében. A hatóság 2008. január 31-én kelt (határozatszám) számú határozatával a kérelemnek helyt adott.

[3] Az alperes 2013. május 17-től hatályos alapszabályának 2.8.6. pontja szerint, ha a tagsági jogviszony bármely okból megszűnik, a volt taggal, illetőleg az örökösével (jogutódjával) el kell számolni, feltéve, hogy az örökös, illetve a jogutód nem létesített tagsági jogviszonyt a szövetkezettel. A volt tagot (örökösét, jogutódját) a részjegy névértéke, valamint a tagsági jogviszony alatt keletkezett, a részjegyre jutó saját tőke lekötött tartalékkal csökkentett összege illeti meg abban az esetben, ha azt veszteség fedezésének céljára nem használták fel. A részjegy névértékének megfelelő összeg kifizetésére a tagsági jogviszony megszűnését követő számviteli törvény szerinti beszámolót elfogadó közgyűlés napjától számított 30 napon belül kerül sor, a névértéken felüli összeget pedig a tagsági jogviszony megszűnését követő számviteli beszámolót elfogadó közgyűlés évét követő 7. év december 31-ig kell kifizetni.

[4] Az alperes 2014. május 9. napján tartott közgyűlésén új alapszabályt fogadott el, hozzáigazítva azt a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) rendelkezéseéhez. Az ülésen elfogadták a szövetkezet mérlegbeszámolóját, eszerint a saját tőke 582 325 eFt, a jegyzett tőke 31 099 eFt, a tőketartalék 95 072 eFt, a lekötött tartalék

284 289 eFt volt. A közgyűlés 6/2014. (05.09.) számú közgyűlési határozattal döntött arról is, hogy 50 millió forintot az elkülönített fejlesztési tartalékba helyez, mely az elfogadott mérlegben a lekötött tartalék soron beállításra került. Az alperes a lekötött tartalékot főkönyve szerint 2014. április 15-én képezte.

[5] Az alperes 2015. május 18-án tartott közgyűlésén 9.(2015.05.18.) számú közgyűlési határozattal megtárgyalta és elfogadta a vagyonnövekedés meghatározását egységesítő eljárásrendet. Eszerint a szövetkezet nyilvántartásában szereplő saját tőke összegét csökkenteni kell a jegyzett tőke összegével és a lekötött tartalékkal, az így kapott számot kell elosztani a jegyzett tőke összegével. A lekötött tartalék tartalmazza a szövetkezetről a fel nem osztható vagyon értékét, így a közösségi alapon elhelyezett és nyilvántartott összeget, a vállalkozás saját elhatározása alapján lekötött összeget, azokat a támogatásokat, melyeket a jogszabály kifejezetten a tőketartalékba helyez és feltételekhez kötötteen folyósít. Az elszámolás alapját, amennyiben a tag jogviszonya július 1. előtt szűnik meg, a megszűnés évét megelőző, ha a tag jogviszonya június 30. után szűnik meg, akkor a kilépés évét lezáró, számvetési beszámoló mérlegadatai képezik. A tagsági jogviszony megszűnése esetén a vagyoni hozzájárulásra jutó saját tőke meghatározásának határideje, amennyiben a tagsági jogviszony július 1-ig megszűnik, akkor a tárgyév június 30. napja, amennyiben a tagsági jogviszony június 30. után szűnik meg, akkor a tagsági jogviszony megszűnését követő év június 30. napja. A kilépő tagot vagy az elhunyt tag örököseit a tagsági jogviszony időtartama alatt képződött, a tagsági jogviszony megszűnésének napjára számított vagyoni hozzájárulásra jutó saját tőke lekötött tartalékkal csökkentett összegéről írásban kell értesíteni.

[6] Néhai (személy neve) 2014. március 25-én végintézkedés hátrahagyása nélkül elhunyt, az eljáró közjegyző 2014. október 14-én jogerőre emelkedett (végzés száma) számú hagyatékátadó végzésében megállapította, az alperesnél nyilvántartott 341 750 forint értékű befektetői részjegytőke és járulékai, valamint az ezzel összefüggő jogok és kötelezettségek vonatkozásában jogutódjai a felperesek egymás között, egyenlő arányban.

[7] Az alperes a felperesek belépési kérelmét 2015. március 24-én elutasította, ezt követően 2015. április 17-én a felperesek részére fejenként 170 875 forint részjegytőkére eső összeget, majd 2022. március 23-án a befektetői részjegytőkére eső saját tőke összegére figyelemmel – az adók és járulékok levonása után – fejenként nettó 664 373 forintot fizetett meg.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[8] A felperesek – fizetési meghagyásból perré alakult eljárásban – keresetükben fejenként 832 102 forint és annak 2015. április 5-től járó késedelmi kamata megfizetésére kérték az alperes kötelezését. Keresetük jogalapjaként a Ptk. 3:361. § (1) bekezdése szerinti elszámolást, valamint az alperes alapszabályát jelölték meg.

[9] Állították, az alperesben tagsággal rendelkező jogelődjük halálával és ezzel tagsági jogviszonya megszűnése folytán, valamint az alperesbe történő tagfelvételi kérelmük elutasításával a vagyoni hozzájárulás értéke, valamint a jogelőd tagsági jogviszonyának

időtartama alatt keletkezett vagyoni hozzájárulásra jutó saját tőke lekötött tartalékkal csökkentett összege illeti meg őket. Az alperes 341 750 forint befektetői részjegytőkére és 1 328 746 forint vagyoni hozzájárulásra jutó saját tőkére eső összeget megfizetett, ugyanakkor a vagyoni hozzájárulásra jutó saját tőke összegét nem helyesen számította ki. Annak meghatározásakor ugyanis az alperes a saját tőke összegéből levont a lekötött tartalék részeként 50 millió forint fejlesztési tartalékot, ezt azonban nem tehetette volna meg. Kifejtették, a Ptk. 3:361. § (1) bekezdése szerint a lekötött tartalék kizárólag akkor csökkentheti a saját tőke összegét, ha az a veszteség fedezetére került felhasználásra, az alperes azonban nem volt veszteséges.

[10] Kifogásolták a tőketartalék (95 072 eFt) összegének levonását is a saját tőke összegéből.

[11] Véleményük szerint a két jogtalan levonás nélkül a keletkezett vagyon 305 946 eFt, melynek figyelembevételével bruttó 2 526 973 forint vagyoni hozzájárulásra jutó összeget kellett volna részükre kifizetni. Figyelembevéve az alperes részbeni elszámolását, a keresetben feltüntetett összegre tartottak igényt.

[12] Az alperes ellenkérelmében a keresetből fejenként bruttó 63 041 forint összeget elismert, ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte. Vitatta a kereset jogalapját ésösszezszerűségét.

[13] Állította, a perbeli jogvitára az 1959. évi IV. tv. (rPtk.) rendelkezéseit kell alkalmazni a Ptk. hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. tv. (Ptké.) 18. § (1) bekezdésére figyelemmel. Az alperes 2014. május 9-én megtartott közgyűlésén döntött a Ptk. szerinti továbbműködésről, így ekkortól lehet annak rendelkezéseit alkalmazni.

[14] Hangsúlyozta, a felperesek jogelődjének 2014. március 25-én bekövetkezett halálával tagsági jogviszonya megszűnt, így a jogvitára a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvényt (Szövetkezeti tv.) kell alkalmazni. A felperesek két jogcímen voltak jogosultak kifizetésre, egyrészt a részjegy névértékére, amely 341 750 forint, ez nem vitatottan kifizetésre került, másrészt a tagsági jogviszony alatt keletkezett, a részjegyre jutó saját tőke lekötött tartalékkal csökkentett összegére.

[15] Kifejtette, az elszámolás alapját a 2015. május 18-án tartott közgyűlésen elfogadott vagyonnövekedés meghatározását egységesítő eljárásrend alapján kell kiszámolni. Állította, a saját tőke összegéből levonható volt a tőketartalék 95 072 eFt összege, mivel ez a szövetkezet 2009. évben szakleplei környezetvédelmi beruházásokra elnyert EMVA pályázat összegéből lehívott támogatási összeg. Ez 2010. és 2011-ben érkezett meg a szövetkezethez, a visszafizetési kötelezettségre tekintettel ezt a lekötött tartalékban kellett volna nyilvántartani és a kötelezettség megszűnését követően lehetett volna a tőketartalékba visszafizetni. Ez a tétel a mérlegbeszámolóban helytelenül szerepelt a tőketartalék sorban, azt lekötött tartalékként kellett kezelnie.

[16] Vitatta az 50 millió forint fejlesztési tartalék levonásának hibáját. Ezzel kapcsolatban kifejtette, a fejlesztési tartalékot a 2013-ban elért kiemelkedő nyereségre figyelemmel annak érdekében képezték, hogy a társasági adófizetési kötelezettségének halasztott módon tudjon eleget tenni. A fejlesztési tartalékot 4 éven belül kellett beruházására felhasználni, melyet meg is valósított. Az abból felhasznált összeg minden évben az eredménytartalékba visszavezetésre került. Vitatta a kamatfizetés kezdő időpontját. Álláspontja szerint a figyelembe vehető alapszabály alapján vagy 2022. március 25. vagy december 31. napja lehet.

[17] A felperesek továbbra is vitatták, hogy a lekötött tartalék összege levonható lenne a saját tőkéből az elszámolás alapján. Véleményük szerint, ha az alperes rosszul tartotta nyilván ezt az összeget, akkor sem jogosult annak levonására. Nem értettek egyet azzal, hogy ez az összeg az EMVA társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV.17.) FVM rendelet (FVM rendelet) hatálya alá tartozna. Állították, az alperes nem igazolta az eredménytartalék képzésének indokoltságát és azt sem, hogy a beruházások megvalósultak.

[18] Az alperes állítása szerint az üzemeltetési időszak az FVM rendelet 23. § (1) bekezdés b) pontja szerint 2013 februárjában járt le. Hangsúlyozta, nem eredménytartalékot, hanem fejlesztési tartalékot képzett, amely a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. tv. (Tao.tv.) és a számvitelről szóló 2000. évi C. tv. (Számv.tv.) előírásainak megfelelően történt.

Az elsőfokú ítélet

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest a felpereseknek fejenként bruttó 832 102 forint és annak 2023. január 1. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamata, emellett a felpereseknek fejenként 229 925 forint perköltség megfizetésére.

[20] Határozatának indokolásában rámutatott, mindenekelőtt abban a kérdésben kellett döntenie, a felperesek keresetének jogalapja a Ptk. 3:361. §-a szerint alapos-e. Kifejtette, az alperes 2014. március 25-én hatályos alapszabályának 2.8.1/d. pontja alapján a tagsági jogviszony a tag halálával szűnik meg. A Ptké. 18. § (1) bekezdésére utalva kifejtette, nem a Ptk. hatályba lépésének volt jelentősége a Ptk. alkalmazhatósága szempontjából, hanem annak, mikor módosította az alperes alapszabályát a Ptk.-nak megfelelően. Az alperes 2014. május 9-én fogadta el a Ptk. szerinti új alapszabályát, vagyis ettől az időponttól kell annak rendelkezéseit alkalmazni a szervezetéből kilépő tagokkal történő elszámolásra a Ptké. 18. § (2) bekezdésére figyelemmel. Ebből következően az elszámolás szabályaira a 2023. május 17-én kelt alapszabály és a szervezeti törvénynek a 2014. március 25-én hatályos rendelkezései voltak irányadók.

[21] Kiemelte, jogalap hiánya miatt nem volt helye a kereset elutasításának abból az okból, mert a felperesek által megjelölt anyagi jogszabályhely téves volt. Az alperes alapszabálya ugyanis a Szövetkezeti törvénnyel azonosan rendelkezett az elszámolásról, ezt a felperesek keresetükben ugyancsak megjelölték, ezen túl a Szövetkezeti törvény 51. § (3) bekezdése és a Ptk. 3:361. § (1) bekezdése az elszámolással összefüggésben lényegében

azonos tartalmú. Az érdemi döntés korlátja a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 342. § (3) bekezdése szerint nem a fél által megjelölt jogszabályhely, hanem a fél által állított jog. A két jogszabályhely lényegi, tartalmi azonosságára tekintettel ezért a keresetet érdemben bírálta el.

[22] Kifejtette, a felek között nem volt vitás az elszámolás ténye és annak módja. Vitás volt ugyanakkor a részjegyre jutó saját tőke összege, illetve az, mi vonható le a saját tőkéből az elszámolás során. Az eljárásban csatolt 2013 évi mérlegbeszámoló adatai alapján megállapította, a szövetkezet saját tőkéjének összege 582 325 eFt volt. Figyelemmel a felperesek jogelődje tagsági jogviszonya létrejöttének idejére (1976.) és az alperes elszámolási rendjére, ez az összeg képezte az elszámolás alapját.

[23] A tőketartalék 95 072 eFt összege kapcsán a felek között vita volt, ezzel kapcsolatban nem osztotta az alperes véleményét a mérlegbeszámolóban való téves szerepeltetésről. Rámutatott, azzal, hogy az alperes maga fogadta el a tagokkal való elszámolás eljárási rendjét, melyben maga döntött arról, hogy a július 1. előtti tagsági jogviszony megszűnése esetén a megszűnést megelőző évi számviteli beszámoló mérlegadatait kell figyelembe venni, nem hivatkozhat a saját maga által esetlegesen tévesen elkészített mérleg hibájára. Az FVM rendelet 20. § (1) bekezdése alapján a támogatási összeget valóban a lekötött tartalékban kellett volna nyilvántartani, ugyanakkor ez a kötelezettség az FVM rendelet 23. § (1) bekezdés b) pontja alapján a támogatási döntés kézhezvételétől számított 5 évig tartó üzemeltetési kötelezettség idejéig állt csupán fenn, vagyis 2013 január végével megszűnt. Ettől az időponttól kezdve semmi sem indokolta volna, hogy a lekötött tartalékban maradjon ez az összeg, így a 2013. év végi beszámolóban azt lekötött tartalékként figyelembe venni nem lehetett.

[24] Hangsúlyozta, a Szövetkezeti tv. 51. § (3) bekezdése alapján a részjegyre jutó saját tőke számítása kapcsán a saját tőke összegét kizárólag a lekötött tartalékkal lehet csökkenteni.

[25] Alaposnak tartotta a felperesek érvelését az 50 millió forint összegű fejlesztési tartalék levonására vonatkozóan. Kifejtette, a Tao. tv. 7. § (1) bekezdés f) pontja alapján a fejlesztési tartalék képzése az alperes saját elhatározásának alapul, azt az adóév utolsó napjára készített beszámolóban kell lekötött tartalékként kimutatni. A fejlesztési tartalék képzésére a felperesek jogelődjének halálát követően, 2014. április 15-én került sor, majd 2014. május 9-én döntött erről az alperes közgyűlése. Arra vonatkozóan, hogy ezt megelőzően döntés született volna a fejlesztési tartalékba helyezésről, nem állt rendelkezésre adat.

[26] Alaposnak tartotta az alperes hivatkozását arra, hogy a szövetkezet a beszámoló elkészítésekor és elfogadáskor kerül abba a helyzetbe, hogy világos és egyértelmű képet kapjon a gazdasági és pénzügyi helyzetéről. Ennek ismeretében dönthet a következő évek fejlesztéseinek forrásáról és mértékéről. Ugyanakkor a saját tőke összegét a 2013. év végi mérleg adatai és a 2013. december 31-i vagyoni helyzet szerint kellett az elszámolás kapcsán meghatározni. Rámutatott, abban az időpontban az alperes a fejlesztési tartalékot még nem képezte meg, annak a 2014. május 9-i közgyűlési határozattal lekötött tartalékba helyezése a 2014 gazdasági évre vonatkozó rendelkezés, vagyis az a 2013. december 31-i időpontban még nem minősült lekötött tartaléknak. Ebből következően az a saját tőke összegét a felperesekkel

történő elszámolás kapcsán nem csökkenthette. E körben a Fővárosi Ítéltábla Pf.20.481/2018/4. számú ítéletére hivatkozott.

[27] Mindezekre tekintettel számítása szerint a saját tőke 582 325 eFt összegét csökkentve a jegyzett tőke 31 099 eFt és a lekötött tartalék 234 289 eFt összegével, 316 937 eFt marad. Ezt kellett elosztani a felek között nem vitatott, módosított 29 791 eFt jegyzett tőke összegével, majd megszorozni a felperesek jogelődjét megillető részjegytőke összegével (341 750 forint). Ennek alapján a felpereseket megillető összeg bruttó 3 635 770 forint, ebből az alperes nem vitásan bruttó 1 703 517 forintot megfizetett, így a még fennálló tartozása bruttó 1 932 253 forint. Ezt alapul véve a felpereseket fejenként 966 126,5 forint illetné meg, keresetükben azonban bruttó 832 102 forint megfizetésére kérték az alperes kötelezését.

[28] Nem tartotta alaposnak az alperes elévülési kifogását. Az alperest a részjegy névértékén felüli összeg kifizetésére az elszámolási kötelezettség az általa alkotott elszámolás rendje alapján kötelezi, mely a tagsági jogviszony megszűnését követő számviteli beszámolót elfogadó közgyűlés évét követő 7. év december 31-ig terhelte. A felperesek jogelődje 2014 évben halt meg, a következő évi beszámolót elfogadó közgyűlés 2015-ben került megtartásra, így a teljesítési határidő 2022. december 31. napjával járt le. Ettől az időponttól a keresetlevél benyújtásáig nem telt el 5 év. Az alperes teljesítési határideje 2022. december 31-én járt le, így a következő naptól esett késedelembe.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[29] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak részbeni megváltoztatása és a felpereseknek személyenként járó összeg bruttó 608 355 forintra történő leszállítása érdekében.

[30] Nem vitatta, hogy a szövetkezet közgyűlése által 2015. május 18-án elfogadott 9. számú határozat szerinti egységesítő eljárásrend alapján kell a felperesekkel elszámolni, melynek alapját a 2013 évi számviteli beszámoló képezi.

[31] Változatlanul állította, az 50 millió forint összegű fejlesztési tartalék levonható volt a saját tőke összegéből. Véleménye szerint ugyanis nem annak van jelentősége, hogy könyvelésében mikor jelent meg a fejlesztési tartalék, hanem annak, hogy a legfőbb szerv által elfogadott, 2013 évi mérlegbeszámolóban szerepel-e vagy sem az a gazdasági esemény, jelen esetben a fejlesztési tartalék képzése, mely az előző, 2013-as üzleti évre vonatkozik. Ha az elsőfokú bíróság álláspontja helyes lenne, a 2013 december havi munkabérek, járulékok, valamint a 2014. január 20. napjáig fizetendő áfa sem lehetne figyelembe vehető a 2013. évi mérlegbeszámolóban, hiszen azok a mérleg szerinti eredményt befolyásolják, így azokkal is csökkenteni kellene a saját tőke összegét.

[32] Számításai szerint a saját tőke (582 325 eFt) csökken a jegyzett tőke (31 099 eFt) és a lekötött tartalék (284 289 eFt) összegével, így a keletkezett vagyon 266 937 eFt. Ugyanakkor a keletkezett vagyon jegyzett tőkére jutó összegének számításakor nem a mérlegbeszámolóban szereplő 31 099 eFt jegyzett tőke összeggel kell számolni, hanem

29 791 eFt jegyzett tőkével, mivel 2012-ben egy szövetkezeti tag elhalálozása folytán a vagyoni hozzájárulása (1 308 000 forint) a hagyatéki végzés hiányában a jegyzett tőkéből nem lett kivezetve. A keletkezett 266 937 eFt vagyont kell visszaosztani a 29 791 eFt-tal és megszorozni a vagyoni hozzájárulás névértékével (341 750 forint), így a felpereseket személyenként 1 531 095 forint illetné meg, melyből az adóteher levonását követően, valamint a pert megelőzően kifizetésre került összeg levonása után személyenként 608 355 forint esne.

[33] A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Hangsúlyozták, a 2013 év végi mérlegadatokban szereplő 50 millió forintos fejlesztési tartalékképzésre 2014. április 15-én került sor, ezt a közgyűlés 2014. május 9-i határozatával helyezte fejlesztési tartalékba. Az alperes számításaival lényegében új tényt kíván állítani, hiszen nem határozta meg, miből számította ki az általa elfogadott bruttó 63 041 forint összeget, erre az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott.

Az ítéltábla döntésének indokai

[34] A fellebbezés alaptalan.

[35] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. A másodfokú bíróság döntésének tehát korlátját jelenti a fellebbezés petituma (a fél az elsőfokú ítélet mely rendelkezésének a megváltoztatását kéri), annak megjelölt indokai, az, hogy a fél melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik.

[36] Az alperes jogorvoslati kérelmének tükrében az ítéltáblának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, a saját tőke összegéből a felperesekkel való elszámolás során levonható volt-e az 50 millió fejlesztési tartalék.

[37] Az ítéltábla ezzel kapcsolatban mindenben osztja az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását.

[38] Az alperes számítási elve a fejlesztési tartalék vonatkozásában nem elfogadható. Nem vitásan, a felperesekkel való elszámolás alapját a 2013 évi mérlegbeszámoló adatai képezik, a 2013. december 31-i vagyoni helyzet szerint ítélandó meg. Az alperes – ugyancsak nem vitásan – a 2014. május 9-i közgyűlési határozattal képzett fejlesztési tartalékot, ez pedig a 2014 gazdasági évre vonatkozó rendelkezés. Ebből pedig szükségszerűen következik, hogy az a 2013. december 31-i időpontban nem minősült lekötött tartaléknak. Helytállóan határozta meg ezért az elsőfokú bíróság azt az összeget, mely alapját képezi a felperesekkel való elszámolásnak.

[39] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 386. § (4) bekezdés második mondata alapján – indokai alapján – helybenhagyta.

[40] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint köteles a másodfokú eljárásban felmerült, a felperesek jogi képvisletével összefüggő költségének viselésére, melynek mértékét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

Szeged, 2024. november 28.

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.

Dr. Dobler László s.k.

Dr. Tolna András s.k.

a tanács elnöke, előadó bíró

táblabíró

táblabíró